

ԱՐԱՐԱՏՆ

ԱՌԱՋԻ ՀԱՅՈՑ

Ո՛հ միմշ աշաց իմ ակներեւ
աղեփ որդւոց՝ որ շուրջ զինեւ .

ի սես էին ինձ եւ եմ դեռ ,
ազգի ազգի եւ ծանրաբեռ .

Ի սեր շարժեալ իմ մայրական
ի դառն ի սուգ յողբ քախճութեան .

աղեգորով ի սիրս զբխուր՝
կականաբարձ հեծեալ անլուռ

Քանի՞ հեղեղի ճին արսասուաց
նոխանային յականողեաց .

Բանի՞ քառանջի հոգեհառաջ
բաղխեալ . . . կայի եւ մտասանջ .

Ի սոյն վիճակ դառնահաւալ
թեպե՛ս մեծ յիս իղձ եւ փափագ .

բազմաեւակ վիճս յաղեսից
լինել որդւոցս իմ կարեկից .

Այլ ինձ աւանդ . . . ճանագորոյն
բաղդին ժանի՞ք յանախագոյն .

ի խուռն յարեալ զինեւ պաշար
առեալ յանդուգն գազանաբար .

Ո՛հ ի սակաւ ի ժամանակ
ի զուր ի յօդս ցրուեալ համակ .

իմ բնդ պարսուց ջանի՞ք ցանկալի
ցարդ դառնանայր վիճս իմ արփի .

Արդ լի ի սիրս երախտապարս
մասշիմ առ սէր նուիրել զիմ փառմ .

որոյ ի գուր միտս խանդակաբ
աշփ ի յէրերս՝ նշ յուսամաս .

Մնայլի այն հաղցր ի ժպիտ
շնորհացն առնուլ պատեն առիք .

որում զտեալ իմ արժանի
թենշամ , փութամ ի յոյս յղի .

Բառնամ զիմ բէւս առ գուր ի նմանց
հրաւեր կարդամ կարեացս ի ցոյց .

յուշ ձեզ որդւոցդ իմ սիրալիւ
կալ մայրականս բանից մտալիւ .
Ես Արարան եմ ցանկալի

հայրենասէր որդւոց արշի .

նախնի դարուց փառաց անգին
միակ պարծանքն հայաստանին .

Հայաստանեայց սրբութեանց վայր
զրկեալ ի ձեռն դարուց ի դար .

արշաւանաց ազգաց օտար
սարայ ի սիրս համբերասար .

Այլ արդ փութամ բոս բաղձանաց
սալ ձեզ յորդոր զիտ փառաց ,

զիտ փառաց՝ յորս հայրենիք
ի վեն փայլեր յանուն հաղցրիկ .

Ձեզ լիմ ծոցոյս մասսկարար
հնուրեանց ձեր հարց , որոց բանար .

ի ձեզ արկցի ի միտս լոյս , յնյս , զոյս
յանման գործոցն առնուլ խախտոյս .

Է ձեզ զտանել լիմ զիրկ բէւոց
քչ զակն ոչ զանձ՝ ոչ շուք պատուոց .

այլ զանձկալին ձիրքս ուսման

որ է ի զիտ նոցին պայման ,

Ապա որդիք Արարտեան

մասիք հանդես յայս նուիրական

լիւստակաց փառաց նախնի

յորս հայրենիք . . . ձեզ հաղցրացիք